

Като сѣнка да минува;
Вечъ да знаешъ че съмъ умрѣлъ
Тъзъ е най послѣдня срѣща
Съ тебъ на моята душа;
Зарадъ мене тя посрѣща
Да пролѣйшъ една сълза.

Дѣ е момиче мама ти,
Мама ти още татко ти?
—Нѣма ги, бачко, у дома;
Съ мама на черква отишле:
На Бога да се помолижтъ,
Свѣщица да си запалижтъ.—
Дано даде Господъ, момне ле,
Черкови да се затворижтъ,
Мама ти тамъ да остане,
Мама ти още татко ти.
Ний двама да се вземеме,
Че сми си lika прилика,
Като два стрѣка иглика,
Като два цвѣта въ градинка.
—Недѣй дума, бачко, тѣзъ дума,
На ли сме пуста роднина:
Тате и чичо два брата,
Мама и стрина етърви.
—Синето небо край нѣма,
Сятния пѣсѣкъ брой нѣма,
Дълбока вода бродъ нѣма,
Хубава мома родъ нѣма.

Да бѣгамъ вече азъ!
Печаленъ и злочестъ